

Rốt cuộc trong cuộc sống này, ai là người sung sướng?

Phong Vân

Chuyện kể rằng, ở một nhà nọ có nuôi một con trâu và một con chó. Con chó được nằm trong nhà còn trâu phải ở riêng ngoài chuồng. Mỗi ngày trâu đều phải ra đồng cày bừa từ sáng sớm đến chạng vạng tối mới được về, còn chó chỉ việc nằm ở trước cổng, canh chừng nhà cửa.

Một hôm, đi làm về, trâu mệt quá, nằm lăn ra đất thở phì phò. Chó đi ngang qua, thấy vậy bèn phe phẩy cái đuôi, dừng lại hỏi han. Trâu đang lúc mệt nhoài, thấy vậy liền nói mát:

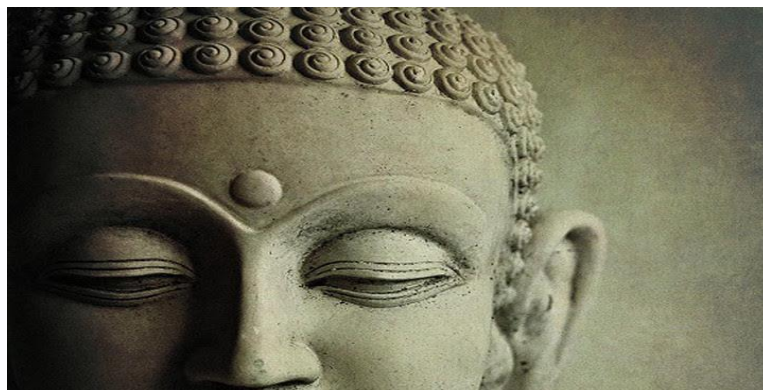
"Không có ai sung sướng bằng mày, chỉ ăn rồi nằm."

Chó nghe trâu nói vậy liền tui nghiu, có chút không vui:

"Anh tuy phải làm lụng vất vả nhưng lại có giờ giấc. Sáng đi, chiều về, tôi còn được nghỉ ngơi, tắm mát, rồi cứ thế lăn ra mà ngủ. Tôi tuy có vẻ nhàn hạ nhưng nào có được yên giấc. Nằm lim dim mà trong lòng không yên, tai phải luôn ghéch lên nghe ngóng canh chừng, không dám lơ là công việc. Nếu ngủ quên hoặc bất cẩn để xảy ra mất trộm thì tôi khó mà sống được. Anh thấy tôi có sướng không?"

Trâu nghe nói mới hiểu tình cảnh của chó, nghĩ mà thương nên an ủi:

"Đúng là mày cũng không sung sướng gì. Nghe mày nói tao mới biết cả hai chúng ta đều khổ cả. Chắc chỉ có lũ chim trời, cá nước là sướng nhất, tự do tự tại, thích đi đâu thì đi, không thích đi kiếm mồi thì đi chơi, không phải chịu kiếp tôi tớ."

Chim chích đang rìa lông trên cành sấu, nghe thấy vạ liền ngẩng đầu lên phân trần:

"Anh trâu ơi, anh không biết đấy thôi, chúng tôi cũng có nỗi khổ riêng của mình đấy. Tuy chúng tôi được tự do tự tại nhưng cũng phải tất bật đi kiếm mồi thì mới có cái ăn, luôn bị nguy hiểm rình rập, có thể mất mạng bất cứ lúc nào. Các anh tuy tù túng một chút nhưng không phải chịu cảnh màn trời, chiếu đất, không phải lo cái ăn, cái mặc. Các anh mới thật là sung sướng".

Trâu và chó nghe xong liền thở dài:

"Đúng là ai cũng có nỗi khổ của mình. Chẳng ai sướng hơn ai."

Suy ngẫm:

Con người ta thường có thói quen ngưỡng mộ, ham thích hạnh phúc của người khác nhưng nếu có lúc quay đầu nhìn lại sẽ phát hiện cuộc sống của chính mình đang được người khác ngưỡng mộ. Kỳ thực mỗi một người đều đang hạnh phúc, chỉ là hạnh phúc của bạn thường đang ở trong mắt người khác.

Vậy nên, trong cuộc đời này, muốn tạo cho mình một đời sống vui vẻ, thật ra rất đơn giản, bạn chỉ cần hai loại nguyên liệu: **Một cách thức sống đơn giản và một trái tim tràn đầy sự biết ơn.**

Sống một cuộc sống rất đơn giản, làm một người thành thật, bí quyết của niềm vui chẳng qua chỉ là như vậy mà thôi. Thay vì phải canh canh trong lòng với dục vọng không thể làm được, chi bằng cảm thấy biết ơn và thỏa mãn với những gì bạn đang có.

Chỉ cần ít ham muốn thì chúng ta sẽ cảm thấy đủ. Giống như bài thơ "Thế nào là được":

Thế nào là được

"Sống một kiếp người, bình an là được
2 bánh 4 bánh, đi được là được
Tiền ít tiền nhiều, đủ ăn là được.
Người xấu người đẹp, dễ coi là được.

Người già người trẻ, miễn khỏe là được
Nhà giàu nhà nghèo, hòa thuận là được.
Ông xã về trễ, miễn về là được.
Bà xã cầu nhau, thương mình là được.

Con ngoan con quấy, biết nghe là được.
An lành bệnh tật, miễn lớn là được.
Tiến sỹ cũng được, bán rau cũng được.
Sau khi trưởng thành, sống được là được.

Nhà to nhà bé, ở được là được
Hàng hiệu hay không, mặc được là được.
Tất cả phiền não, biết xả là được
Bảo thủ cố chấp, biết quên là được.

Không phải có tiền muốn gì cũng được
Tâm tốt, việc tốt, số mệnh đổi được
Ai đúng ai sai, trời biết là được
Tích đức tu thân, kiếp sau cũng được.

Thiên địa vạn vật, tùy duyên là được
Có rất nhiều việc, nhìn xa sẽ được
Nói nhiều như vậy, hiểu được là được
Vẫn còn chưa hiểu, xem lại là được.”

Phong Vân

Theo DaiKyNguyenTV

Gửi Lên: Lê-Thụy Chi

Ngày 20/01/2017

www.vietnamvanhien.net